

Tačiau dabar mus vilioja kuojos. O kad tos vilionės būtų abipusės, mes ne tik turime pasirinkti gerą žūklės vietą, bet ir kuojoms pasiūlyti tinkamo jauko, kad jos toje vietoje ilgiau užsibūtų.

Įvairūs požymiai

Didelėse upėse pavasaris, be jokios abejonės, yra geriausias kuojų žūklės metas. Dideli šių žuvų būriai apsilanko seklumose, užlietose pievose, ieško maisto, šiltesnio vandens, kuris atsiranda tam tikruose vandens plotuose, kai smagiai pakaitina saulutė. Pats geriausias kuojų kibimas prasideda tada, kai vanduo įšyla iki 6-8 °C.

Apie tai dažnai pasakoja anglų žvejai, kurie pavasarinį kuojų žūklės sezoną pradeda kur kas anksčiau nei mes. Apie tai užsimena belgai, vokiečiai ir kt. Lietuvos žvejai su termometrais prie upių nelaksto ir apie upės tinkamumą žūklei dažniausiai sprendžia iš vandens lygio, drumstumo, srovės stiprumo. Jei vanduo labai aukštas, jei jis kaip kakava, jei srovė pragariška, upėje nėra ką veikti - reikia ieškoti balų, senvagių, užlietų teritorijų ir pan.

Kuojų žūklę upėse visada apsunkina aukštas vandens lygis ir dėl to atsiradusi stipri srovė. Todėl geriau žvejoti pažįstamose vietose, kur dugno pobūdis bent apytiksliai žinomas. Tačiau ne visada pasitaiko tokia galimybė.

Ideali kuojų žūklės vieta yra ten, kur pagrindinė srovė ribojasi su ramesniu ar net stovinčiu vandeniu, tokios vietos visais metų laikais yra perspektyvios, jei kalbame apskritai apie žūklę upėje, o ne tik apie kuojų žūklę. Pavasarį ten, kur srovė ribojasi su ramiu vandeniu, paprastai yra daug žuvų maisto, kurį suneša vanduo. Puiki žūklė yra ir prie įlankėlių, kur srovė sulėtėja, atsiranda sūkuriai. Žodžiu, stebime upę, žiūrime į jos vandenį ir nusprendžiame, kur reikia žvejoti.

Efektyvus jaukas

Nors pavasarį kuojos kimba labai gerai, tačiau jaukinant galima pasiekti kur kas geresnių rezultatų. Jaukinimas gali būti labai įvairus - skirtinguose vandens telkiniuose gali būti naudingi skirtingi jaukai, tačiau visi pavasariniai, kuojoms skirti jaukai, turi daug bendro: pagrindinę jų dalį (apie 40 proc.) sudaro smulkiai malti džiuvėsiai. Taigi sumalę ar prekybos centre nusipirkę maltų džiuvėsių jau turime puse jauko. Paprastai pavasarį vengiama į jaukus dėti saldžių komponentų, pavyzdžiui, sumalti ir pridėti sausainių. Saldūs komponentai šiuo metų laiku, kai vanduo dar šaltas ir žuvų medžiagų apykaita nėra tokia greita, kokia bus po mėnesio, labai greitai kuojas pasotintų. Tačiau ne viskas, kas saldu tinka pavasariniam jaukui. Sotūs biskvitai tikrai yra nereikalingi, tuo tarpu melasa yra labai puikus jauko komponentas.

Kas į jaukus dar gali būti dedama, be maltų džiuvėsių? Kukurūzų košė ir kukurūzų miltai (apie 20 proc.), žemės riešutų miltai (apie 20 proc.), „Coco Belge“ (iki 10 proc.) ir šutintos be sumaltos kanapės (apie 10 proc.). Paeksperimentuokite su tokios sudėties jauku, kuris gana populiarus tarp vokiečių žvejų ir pamatysite, kad kuojoms jis labai patinka. Paskutiniai trys komponentai šiam jaukui suteikia ypatingą aromatą ir tamsią spalvą. Aromatas išraiškingas, bet gana subtilus. Be abejo, visi tokio jauko komponentai suklijuojami klijais PV1, kurie yra labai saldūs ir maistingi, todėl turi būti naudojami atsargiai.

zvejokime.blogspot.com